

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2429/2015
03.02.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Миломира Николића, председника већа, Марине Говедарица и Слађане Накић Момировић, чланова већа, у парници тужиле О.П. из Б., чији је пуномоћник Д.С., адвокат из Б., против туженог Л. д.о.о. из Б., чији је пуномоћник И.У., адвокат из Б., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2925/13 од 13.05.2015. године, у седници одржаној 03.02.2016. године, донео је:

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2925/13 од 13.05.2015. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 10603/10 од 27.12.2012. године, у првом ставу изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да се поништи, као незаконит, анекс уговора број 1 уговора о раду број 76/1 од 13.04.2010. године, закључен између парничних странака, као неоснован. У другом ставу изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду парничног поступка. У трећем ставу изреке, обавезана је тужилца да на име трошкова парничног поступка исплати туженом 72.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2925/13 од 13.05.2015. године, у првом ставу изреке, преиначена је пресуда Првог основног суда у Београду П1 10603/10 од 27.12.2012. године, у првом, другом и трећем ставу изреке, па је поништен као незаконит анекс број 1 уговора о раду број 76/1 од 13.04.2010. године, закључен између тужиле и туженог, а одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова парничног поступка у износу од 72.000,00 динара као неоснован. У другом ставу изреке, обавезан је тужени да тужилци накнади трошкове парничног поступка у износу од 78.000,00 динара.

Против правоснажне другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 125/04 и 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ 72/11), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

У односу на парнице из радних односа, одредбом члана 439. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 125/04 и 111/09), прописано је да је ревизија дозвољена у парницама у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Предмет спора ове парнице је поништај анекса уговора о раду којим је измењен делокруг рада тужиље у односу на основни уговор, тако што су поред послова који је до тада обављала радном месту тужиље придодати и други послови, па се не ради о спору о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Тужиља је тужбу поднела 29.04.2010. године.

Пошто је тужба у овој правној ствари поднета суду 29.04.2010. године, дакле у време важења Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 125/04, 111/09), то се дозвољеност ревизије цени према одредби члана 439. истог закона, из које произилази да је ревизија у парницама из радних односа дозвољена само у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Како се у конкретном случају не ради о спору о заснивању, постојању или престанку радног односа, ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 404. ЗПП донета је одлука као у изреци решења.

**Председник већа-судија
Миломир Николић,с.р.**